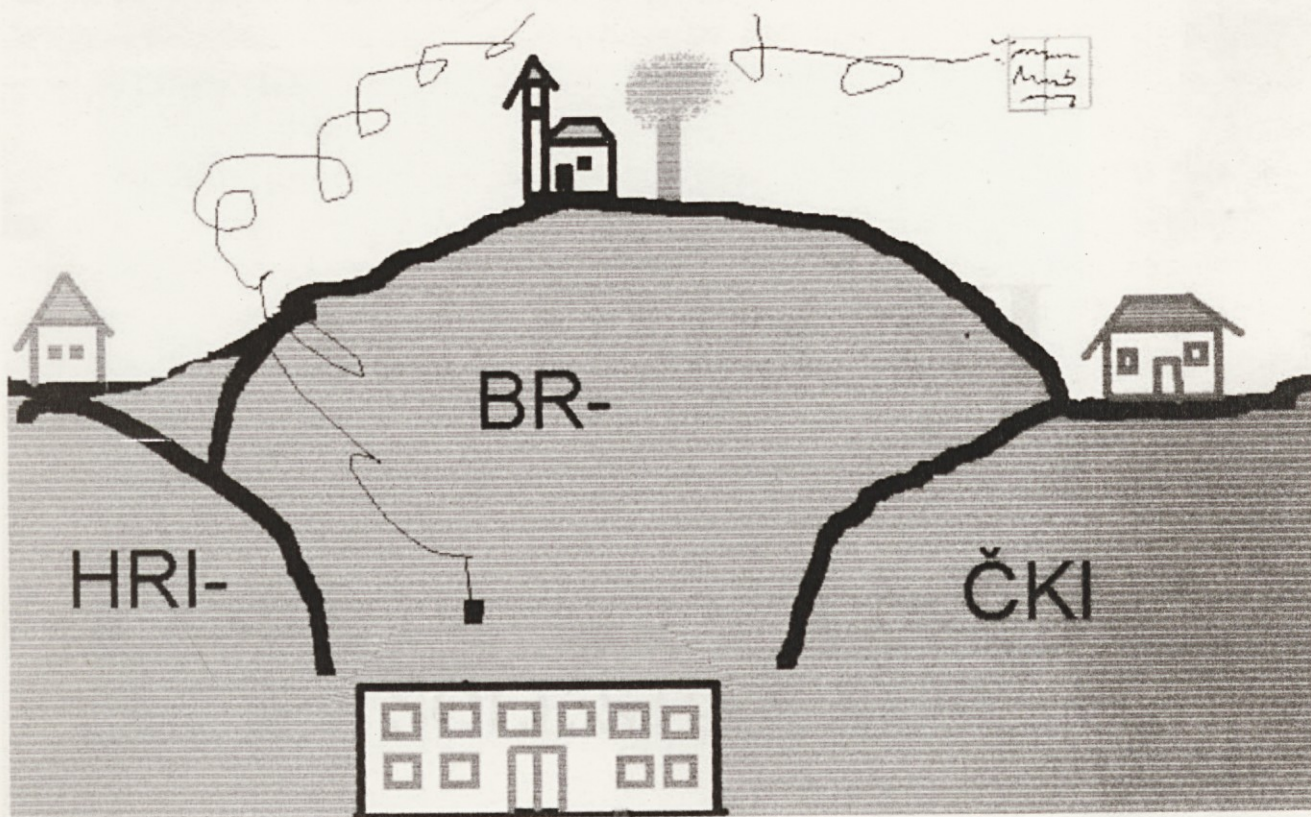

2006/2007

**GLASILO UČENCEV PODRUŽNIČNE
ŠOLE**

STOPERCE

GLASILU NA POT

PESMICE, PRAVLJICE, IGRE IN ZGODBE ŽIVIJO V KNJIGAH. KO OŽIVIJO ČRKE IN SLIKE, SE PRED NAMI ODPRE SKRIVNOSTEN SVET. PRED VAMI JE NAŠE GLASILO »HRIBRČKI«. V NJEM SO OŽIVELE ČRKE IN SLIKE NAŠIH UČENCEV, KI NAS BODO POPELJALE V SVET ZGODBIC IN PESMIC.

*ŽIVLJENJE JE STKANO IZ TANKIH NITI,
ENE SO SVETLE, DRUGE SO TEMNE,
ENE SO STKANE DOMA V DRUŽINI,
DRUGE V ŠOLI MED SOŠOLCI IN UČITELJICAMI.
VAŽNO JE SLABE POZABITI
IN IZ MALIH VELIKE NREDITI.
VAŽNO JE MAVRICO V JUTRO UJETI,
V DUŠI VESELJE IMETI,
Z GOLO DLANJO ROSO UJETI,
PRAVZAPRAV JE VAŽNO ŽIVETI, ŽIVETI, ŽIVETI.*

Želim vam dolge in lepe počitnice.

*Vodja podružnične šole
Milena Širec*

BRANJE JE...

Beseda brati pomeni, da beremo grozdje, fige, knjigo ali zvezek in da imaš brate.

Branje te pelje v drugi svet, v katerem so stvari, ki jih v našem svetu ni. Pravljice so zato, da zaspimo pred nočjo.

Nadja Kamenšek, 3.d

Suzana Galun, 4.d/8

BRANJE JE...

Branje mi pomeni vse, kar najlepše je. Rada berem vse, kar mi zanimivo je.

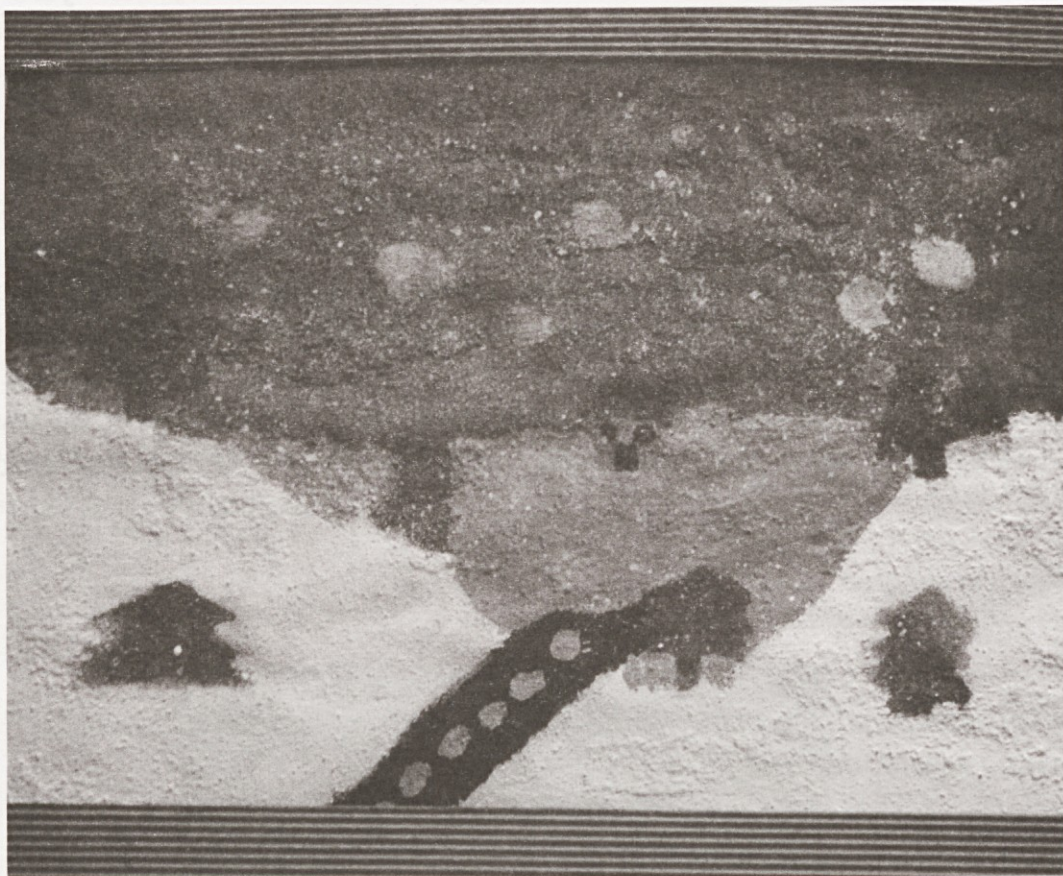
Rada berem, rada gledam in preberem vse do konca. Rada berem tiste knjige, v katerih le malo piše in veliko riše.

Petra Habjanič, 3.d

Julijana Lorber, 4.d/9

*Vsak dan je pisan pajčolan,
in to je čista resnica...*

Suzana Galun, 4.d/8

NAŠA UČILNICA

Naša učilnica je velika. V njej nas je šestnajst učencev. V učilnici pa je seveda tudi učiteljica, kot veste že vsi.

Imamo štiri okna, štiri radiatorje, eno tablo, a to še ni vse. Na oknih imamo prilepljene zajčke, rožice, veveričke.

Na steni imamo dva plakata o živalih, plakat z abecedo in še več drugih plakatov. Imamo še dve omari, umivalnik in peskovnik.

Veste, spoznali smo že vse velike pisane črke. Dečki se zelo radi igrajo v peskovniku, deklice pa rade rišemo po tabli. Naredili smo tudi avtoportrete na zeleni plakat. Imamo pa tudi šolske nasvete, ki visijo na stenah. Nekateri jih upoštevamo, drugi pa ne.

Petra Habjanič, 3.d

ŠOLSKI PROSTORI

V tem šolskem prostoru je veliko polic na katerih so knjige. Lahko si jih ogledamo, tudi izposodimo ali pa sedemo za mizo in jih prelistamo.

Petra Habjanič, 3.d

V tem šolskem prostoru pripravljajo malico. V njem so štedilnik, veliko pomivalno korito, delovne mize in omarice.

Sara Kidrič, 3.d

GORE

*Mi smo pravi korenjaki, v gore hodimo res radi.
Na vrhu smo pa lačni tak, saj v gorah svež je zrak.
Ko v dolino se spustimo, proti vrhu se ozremo.
Ponosni smo na se, res lepe so te gore.*

Sara Kidrič, 3.d

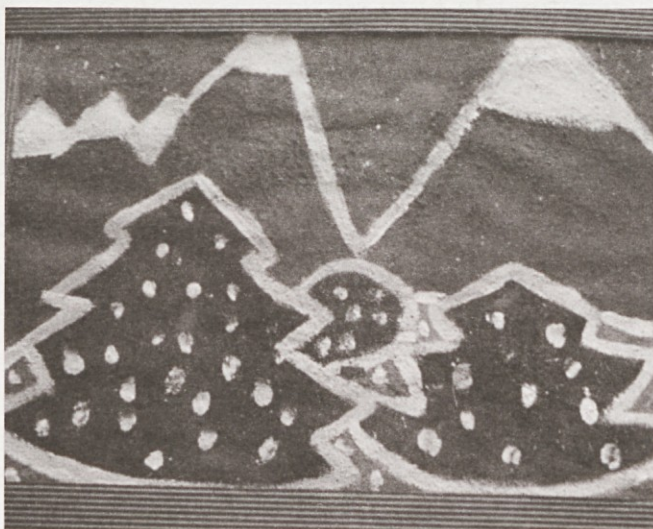
DONAČKA GORA

V nedeljo, pred prvim majem smo se zbrali pri naši hiši ob 10.uri. Prišli so sosedje in prijatelji. Bilo nas je štirinajst. Nahrbtnike smo si napolnili z vodo in sendviči, odrasli pa so imeli še nekaj proti bacilom. Tako pripravljeni smo se podali na pot

Šli smo mimo Dolšakovih čez travnik, nato po gozdu do vrh Mohorja. Tam smo zavili proti Stojnšekovim. Na travniku smo videli prav posebno vrsto krav, ki imajo zelo veliko dlako. Pot nas je pripeljala v Čermožiše. Tam smo imeli prvi počitek. Po nekaj minutah smo nadaljevali pot. Prišli smo do kažipota. Nekateri so se odločili, da gredo po poti do jase, drugi pa smo nadaljevali pot proti vrhu. Pot je bila vedno bolj strma. Ko smo prišli do skal, smo se otroci postavili pred starše, da so nas čuvali in začeli plezati.

Tako smo končno priplezali na vrh. Na vrhu smo si privoščili malico in pijačo. Z vrha smo se spustili proti jasi. Tam so nas čakali že ostali. Nato smo skupaj odšli v dolino in skozi Stoperce domov. Bila sem že utrujena. Prišla sem domov, se ulegla in zaspala.

Sara Kidrič, 3.d

Katja Horvat Čaušević, 4.d/8

MOJE DOŽIVETJE

Bil je moj rojstni dan, prišli so vsi: bratranci, sestrične, botre, botri, prijatelji, tete in strici.

Moj stric je govoril v rimah in vsi smo se zelo smejali. Potem smo šli igrat nogomet. V prvi skupini smo bili: jaz, sošolec, bratranec in prijatelj, drugo skupino pa so sestavljali sestra, sestrični in prijatelj. Začeli smo z igro. Nabili smo jim tri gole, oni pa nam nobenega.

Ker je bilo že pozno in temno smo žogo pospravili in odšli k staršem.

Tam smo upihnili svečke na torti in jo pojedli. Nato smo pokali balone in poslušali glasbo po radiu.

To je bil moj najlepši dan v življenju, moj 11. rojstni dan.

Renato Ducman, 4.d/8

BILO ME JE STRAH

Nekega dne se mi je zgodilo nekaj strašnega. Dogodka se nerada spominjam, ker je bil boleč.

Stara sem bila pet let. Ugriznil me je pes. Zelo me je bolelo. Bolelo me je tako, da sem jokala in morala sem k zdravniku. Tam mi je zdravnica razkužila rano in jo povila. Bilo je zelo boleče, pa tudi strah me je bilo. Kmalu je bilo boljše, a bolelo me je še.

Kadar vidim kakšnega neznanega psa, me je vedno strah. In tega straha ne morem pregnati. Zelo si želim, da bi ta strah premagala. Tega bolečega dogodka se bom vedno spominjala.

Suzana Galun, 4.d/8

MOJ MUC

Moj muc je belo črne barve. Star je dvanajst mesecev. Prihaja iz Hrvaške. Je prijazen, nagajiv muc. Rad je hrano iz konzerve in vrečke, brikete, včasih pa še tudi kaj drugega. Moj muc pije vodo, zelo rad pa pije mleko. Ne lovi miši ali pa jih zelo poredko. Ko mu ni več za stati, se kar vrže na tla in tam uživa.

Petra Habjanič, 3.d

Polonca Lampret, 1.d

JESENSKE POČITNICE

V ponedeljek zjutraj smo se zbudili, oblekli in pozajtrkovali. Pri meni na počitnicah je bil bratranec. Mamica je rekla, da gremo na Ptuj.

Na Ptuju smo šli najprej v Qlandijo. To je zelo velika trgovina, kjer imajo lepe in zelo drage stvari. Tukaj lahko zapraviš ogromno denarja. Pot smo nadaljevali v knjižnico, kjer smo si ogledovali knjige rekordov. Kar dve uri naju je mamica pustila sama v knjižnici, ona pa je šla medtem po svojih opravkih. Z bratrancem sva si sposodila knjigo čaranja in trikov.

Potem smo se odpeljali proti domu. Doma smo zvečer gledali televizijo in igrali karte.

Naslednje jutro smo se odpravili na obisk k sorodnikom. Odšli smo na pokopališče, kjer smo prižgali sveče.

Minila je že polovica tedna, zato sem v četrtek pregledal vse zvezke in prebral dve knjigi.

V petek smo se odpeljali v Rogaško Slatino. Ta dan je bil zelo vesel, saj nas je obiskal prvi sneg. Kar naenkrat ga je zapadlo dva centimetra. Na avtu še nismo imeli zimske opreme, zato smo šli po nove pnevmatike. Med tem časom sva se z bratrancem kepala in metala v sneg.

V soboto smo se prebudili zelo zgodaj. Popravlil sem si svojo sobo, nato pa igral igrice na računalniku. Popoldan smo se odpeljali na Winetu. Tam so nas postregli z ribami. Tudi ta večer je hitro minil, saj smo si že naredili plan za nedeljo.

Skupaj s teto, stricem, sestrično, bratrancem, sestro in mojimi starši smo se podali peš na Donačko goro. Med potjo smo se zabavali in ponavljali spoznavanje narave. Ponovili smo vse o gozdovih in poteh, kjer smo hodili, tako, da je bil pohod zelo poučen. Podali smo se tudi na vrh, kjer smo se podpisali v zvezek. Na vrhu je velik križ, spodaj pa Marijin kip. Tam sem videl prižgano svečko. Zraven je postavljen velik drog, na katerem visi Slovenska zastava. Pot nas je vodila domov, saj smo bili že pošteno utrujeni od štiri urnega pohoda. Ko smo prišli do doma, smo se okrepčali s toplim čajem in sladkarijami iz nahrbtnika.

Ta dan mi bo ostal v lepem spominu, saj smo videli tudi padalce, ki so se z nami spuščali v dolino. Pohod in s tem tudi počitnice smo zaključili v Zeleni Dolini.

Renato Ducman, 4.d/8

PUST

OD HIŠE DO HIŠE ,
OD VRAT DO VRAT,
PRINAŠAMO SREČO
IN SREČNO POMLAD.

Suzana Galun, 4.d/8

Katja Horvat Čaušević, 4.d/8

MOJ PUST

V torek zjutraj sem pustovala od hiše do hiše. Zraven so bili tudi še drugi. Lea je bila vila, Maja L. je bila ciganka, Maja Ž. je bila indijanka, Luka je bil kavboj, Nadja pa medicinska sestra. Jaz sem bila zajček in sem grizljala sladek korenček.

Romana Kamenšek, 2.d

V soboto sva jaz in mami zgodaj šli k teti Gelici. Ko sva prišli v kuhinjo, je prišla Marjetka in dogovorili sva se, da bova šli na pustno povorko v Majšperk. Marjetka je prinesla kostum za klovna. Oblekla sem ga in tako bila klovn.

Maja, Petra, Nadja, Romana in jaz smo se zmenile, da bomo za pusta hodile od hiše do hiše. Petra je bila medved, Maja je bila indijanka, Nadja je bila medicinska sestra, jaz pa ciganka.

V torek smo imeli povorko tudi v Stopercah. Bila sem jelen.

Maja Lampret, 2.d

V torek sem se zbudila ob pol devetih. Oblekla sem se v indijanko. K meni so prišle še Maja in Polonca, ki sta bili oblečeni v ciganko in Kekca. Nato so prišle še Romana- zajček, Nadja – medicinska sestra Franja. Ne smem pozabiti še na Leo, ki je bila dobra vila in na Luka, ki je bil kavboj. Šli smo ven in pred vrati zagledali še Suzano in Matejo, ki sta bili ciganki. Skupaj smo šli k sosedom, a jih ni bilo doma. Vseeno smo zaplesali in narisali debelo repo. Odšli smo še do Patrika in Jana. Tam smo dobili sladkarije. Pridružila pa sta se nam še Patrik in Jan. Skupaj smo šli k Timiju, nato pa še k Sari. Povsod smo nekaj dobili. Tako smo hodili od hiše do hiše. Ponekod so bili doma, ponekod pa ne. Ko smo prišli domov, smo se preoblekli in šli na igrišče. Tam smo imeli pustno povorko. Lepo smo se imeli.

Ko je bilo povorke konec, smo šli domov. Od doma pa smo še šli malo okrog in smo zaslužili kar nekaj evrov. Zvečer smo utrujeni zaspali.

Maja Žunkovič, 2.d

Učenci in učenke 4.d/8 in 4.d/9

OBISKAL NAS JE MODRI MEDVEDEK

V petek nas je obiskal modri medvedek. Bili smo zelo veseli in zadovoljni. Pred tem smo še okrasili razred in porinili mizice k oknom. Nato smo se vsi zbrali v našem razredu. Ko je prišel modri medvedek, smo bili vsi tiho in smo se samo smejali. Uro zatem smo šli na malico, medtem pa so se učenci prvega in drugega razreda igrali z medvedkom. Ko smo se najedli, smo šli v učilnico drugega in tretjega razreda, dokler nas ni poklicala učiteljica.

Ko smo prišli v naš razred, ni bilo medvedka nikjer. Potem je prišla nazaj gospa, ki je prišla z modrim medvedkom in videla, da ga ni nikjer. Šla ga je iskat in ga je v razred privlekla za šapo. Potem nas je začel spraševati. Naučil nas je plesati medvedji ples. Nato nas je začel » kuštrati in cartati«.

Bil je lep dan, dokler ni moral modri medvedek domov.

Po tej predstavi smo imeli še pevski zbor in nato smo šli domov. Bilo je zelo lepo.

Marina Gajšek, 4.d/9

Maja Žunkovič, 2.d

Vito Habjanič, 1.d

V petek nas je obiskal modri medvedek. Bili smo ga zelo veseli. Zraven so prišli njegovi pomočniki.

Ko je prišel v razred, je bil zelo vesel. Najprej se nam je predstavil in nam povedal, da je zelo vesel, da je prišel v tako lepo okrašen razred. Nato smo mu mi povedali nekaj svojih pesmic o njem in bil je zelo srečen.

Učenci smo se razdelili v dve skupini in smo z njim preživeli nekaj časa.

Ko je bila na vrsti naša skupina, smo odšli v naš razred, kjer nas je že čakal. Veliko smo si povedali. Pripovedoval nam je o svojih prijateljih. Na koncu nas je naučil peti in plesati pesem o medvedku.

Ko je bilo obiska konec, nam je razdelil še balone in odšel domov.

Julijana Lorber, 4.d/9

ŠLI SMO V KINO

V sredo smo šli na Ptuj v kino. Ogledali smo si filmsko predstavo Oliver Twist. Ta dan sem se morala zbuditi malo prej kot običajno. Hitro sem se umila, oblekla, spila kakav in odhitela na avtobusno postajo. Tam je že čakal moj sošolec Renato. Malo sva se pogovarjala, dokler ni pripeljal avtobus. Vstopila sva in se skupaj s sošolci, ki so bili že na avtobusu, odpeljali do šole v Majšperk. V šoli smo se zbrali z drugimi učenci četrtyh razredov in dobili malico. Nato smo počakali na avtobus, da nas odpelje na Ptuj v kino.

V kinu smo z zanimanjem gledali film, ki je bil zelo žalosten. Govoril je o majhnem dečku, ki ni imel staršev in je živel v sirotišnici. Tam so ga drugi otroci vedno zmerjali in ga pretepali. Veliko let so ga selili tudi k raznim rejniškim družinam. Konec filma pa je bil srečen, saj se je tudi zanj našla družina, ki ga je imela rada.

Po koncu filma smo odšli do Ptuijskega gradu, kjer smo opazovali okolico. Čas je hitro tekel in zato smo se vrnili na avtobus in v šolo, kjer smo spet dobili malico.

Ta dan mi je bilo zelo lepo, saj sem bila v kinu in na gradu, pa tudi svoje prijatelje iz Majšperka sem spet videla. Upam, da bomo v tem šolskem letu še imeli ogled kakšnega filma ali vsaj ogled kakšnega mesta.

Mateja Skerbiš, 4.d/8

BILI SMO NA MORJU

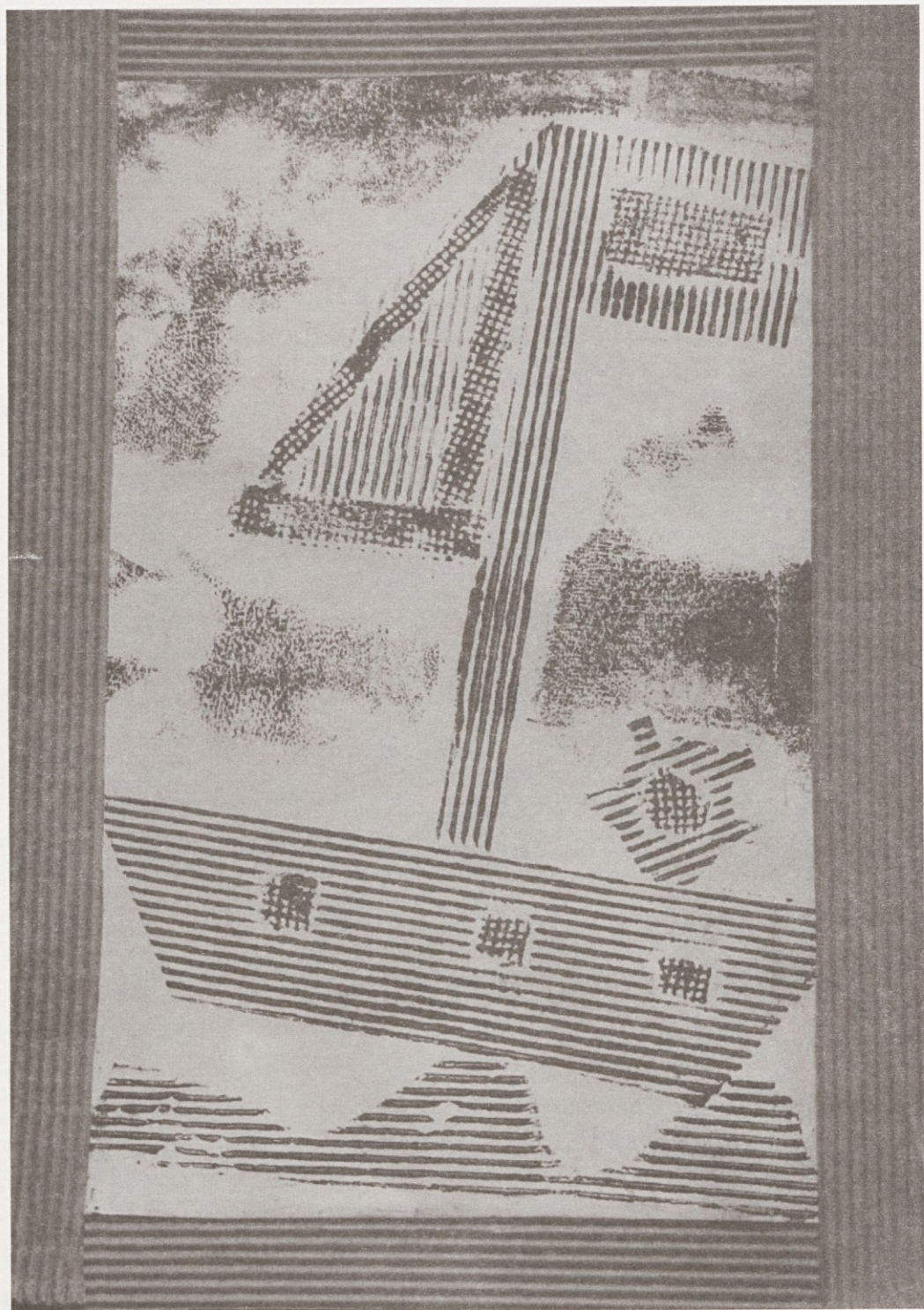
V ponedeljek smo odšli v šolo v naravi. Komaj smo že čakali, zato smo bili vsi zelo veseli.

Na morju smo se kopali, plavalili in se borili za delfinčke. Sama sem dosegla bronastega delfinčka.

Hodili smo radi na zajtrk, kosilo in večerjo, ker so tam imeli zelo dobro hrano. V petek, ko je bil zadnji dan, smo morali pospraviti in odnesti potovalke v drugo sobo in nato smo se odšli še enkrat kopat. Ko smo prišli s kopanja, smo se preoblekli, oddrveli na kosilo, potem pa smo si malce spočili. Čakali smo na avtobus. Ob petih je prišel po nas avtobus in nas odpeljal domov.

Imeli smo se zelo lepo, spoznali pa smo se tudi z našo novo učiteljico.

Katja Horvat Čaušević, 4.d/8

Renato Ducman, 4.d/8

PRIREDITEV OB 60-LETNICI LOVSKE DRUŽINE STOPERCE

Včeraj je bila prireditev ob 60-letnici lovske družine. Lovci so se zbrali v Stopercah na igrišču pod šotorom.

Otroci iz naše šole so nastopili s kratko igrico, lovci so imeli govore, plesalo se je, jedlo in pilo. Med gosti je bilo veliko domačinov, dosti gostov, ki so bili povabljeni od drugod. Med govorci je bila tudi gospa županja Darinka Fakin, ki je povedala nekaj lepih in pohvalnih besed. Tudi naši učiteljici Darja in Ida sta prišli na prireditev.

Ob koncu nam je spregovoril tudi predsednik lovske družine Vinko Jerič in se nam zahvalil za obisk. Po koncu prireditve smo odšli domov.

Peter Lampret, 4.d/8

Nadja Kamenšek, 3.d

DAN ŠOLE IN KMEČKI PRAZNIK V STOPERCAH

V petek, 25.5.2007, smo imeli Dan šole. V šolo smo prišli ob 15.30. Imeli smo malico. Za malico so bile kremne rezine. Ob 16. uri se je začel program.

Naslov letošnjega projekta je bil V gozdu tam. Pevski zbor je zapel tri pesmice. Pri Gozdni pesmici so zaplesali učenci, ki niso pri pevskem zboru. Dekleta iz 2., 3. in 4. razreda so povedale nekaj misli o gozdu.

Dramska skupina nam je zaigrala igro o medvedu, ki je zelo trpel, ker so živali mislile, da je bolan. Medveda je igrala moja mama. Na koncu igre so nam podarili med. Igra mi je bila zelo všeč.

Ko je bilo konec, smo šli v šolo na razstavo, potem pa domov.

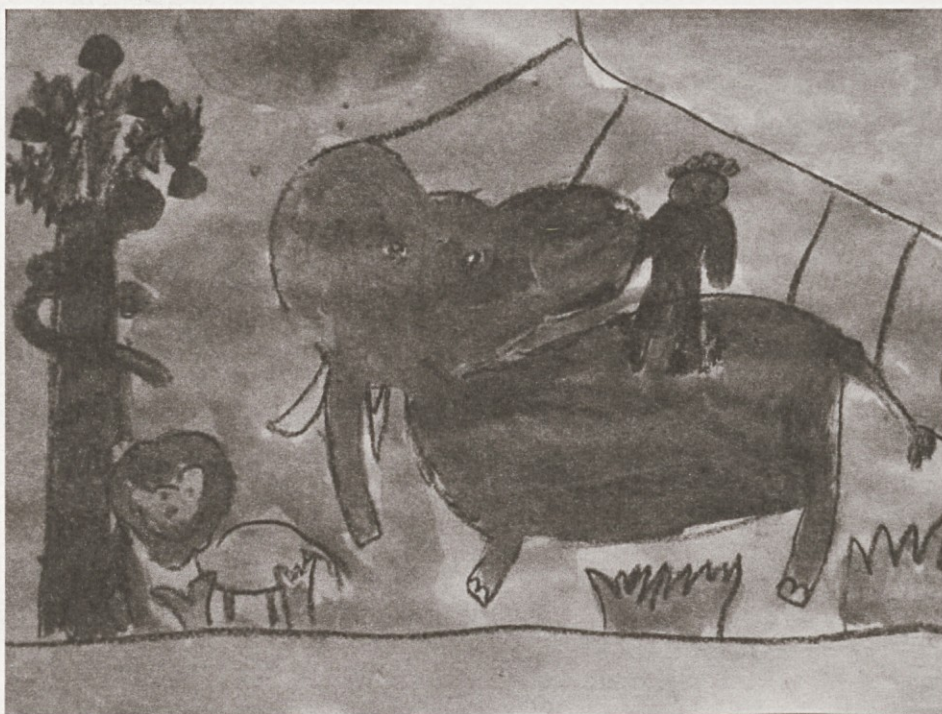
Naslednji dan je bil v Stopercah kmečki praznik, kjer so se odvijale razne igre. Zelo sem se zabavala. Zvečer smo vlekli vrv. Tudi naša učiteljica Ida ga je vlekla. Ko je bilo že pozno, smo šli domov.

Nadja Kamenšek, 3.d

Maja Žunkovič, 2.d

**Na mavrico po pravljico,
ko pa oživijo, domišljija ne pozna meja...**

Vito Habjanič, 1.d

ČE BABICA NE ZNA PRIPOVEDOVATI PRAVLJIC

JULIJANA: Babica mi pripoveduješ pravljico.

BABICA: No prav. Nekoč so živeli štirje prašički.

JULIJANA: Ne babica, trije prašički so živeli.

BABICA: O, saj res. No bili so tako zelo majhni, da so morali od doma.

JULIJANA: Babica, bili so veliki, ko so šli od doma.

BABICA: Ja bili so veliki in odločili so se, da bodo zgradili blok.

JULIJANA: Ne! Rekli so, da bodo zgradili hiško.

BABICA: Res je. Prvi je imel hiško iz kamenja.

JULIJANA: Ne, prvi je imel hiško iz slame.

BABICA: A ja, iz slame in ko je prišel lovec, je hiško odpihnil.

JULIJANA: Ne babica. Prišel je volk in odpihnil hiško.

BABICA: Da. Prašiček je torej odšel k drugemu prašičku, ki je imel hiško iz zemlje.

JULIJANA: Ne babica. Ta je imel hiško iz vejic. Veš kaj babica, ti res ne znaš pripovedovati pravljic, vendar mi je s tabo vedno zelo lepo.

Julijana Lorber, 4.d

RDEČA KAPICA V MESTU

Nekoč je živela deklica, ki ji je bilo ime Rdeča kapica. Nekega dne ji je mama rekla: »Babica je zelo bolna. Nesi ji hrenovko, košček pice, vino in malo žganja«. Rdeča kapica je odgovorila : » Bom mama«. Šla je na vlak. Na vlaku je srečala volka, ki jo je vprašal kam gre. Povedala mu je, da gre k babici, ki je zelo bolna. Volk se je odločil, da gre zraven. Ko sta izstopila iz vlaka, se je volk oblekel v Rdečo kapico in stekel naprej k babici. Rekel ji je naj se skrije v omaro. Kmalu je prišla še Rdeča kapica. Poiskala je babico. Potem so se šli igrat Piko Nogavičko. Tako so se igrali nekaj časa, ko jih je zmotil lovec. Pridružil se jim je in skupaj so se igrali.

Katarina Gajšek, 3.d

JAZ V BUTALAH

Nekega večera sem šla spat in imela zelo čudne sanje. Sanjala sem, da sem bila v vasi, imenovani Butale.

Butale je bila zelo majhna vas, saj je bilo v njej samo dvanajst ljudi. V hišah so bili po trije ljudje. Ti ljudje so bili zelo smešni. Jaz sem živela v roza hiši in imela trgovino z oblačili. Kupila sem si dva osla. Bila sta zelo prijazna, včasih pa sta me tudi jezila. Živelimo smo mirno. Nekega dne smo izvedeli, da bo v Butale prišel novi prebivalec. Ta novi prebivalec je postal trinajsti prebivalec v Butalah. Rasel je zelo hitro. Postal je v čudovit, pošten človek. Bil je zelo brihten in mi je v trgovini zelo pomagal. Vprašala sem ga, če bi bil moj partner. Bil je zelo vesel in je pristal. Delala sva zelo hitro, saj sva bila dva. Zelo sva se navezala drug na drugega. Ljudje so radi prihajali v najino trgovino. Potem je minilo leto dni, ko sva se zaljubila in nato poročila. Kmalu je v Butale prišel še štirinajsti prebivalec.

Jaz sem se v Butalah imela zelo lepo. Celo poročila sem se in imela otroka, pa tudi svojo trgovino. Te sanje so bile zelo zanimive.

Suzana Galun, 4.d/8

JAZ V BUTALAH

Nekega poletnega večera sem se odločila, da naslednji dan obiščem Butale. Želela sem videti, kako Butalci živijo in kaj vse imajo.

Zgodaj zjutraj sem se odpravila na vlak za Butale. Ko sem prispela tja, sem poklicala taksi, da si ogledam okolico. A namesto taksija je prišel Butalec s samokolnico. Peljal me je po vasi, kjer so ljudje pospravljali seno. Ampak seno so grabili navzgor in ga nalagali na prevrnjen voz in voz je vlekel krave. Joj, kako čudno.

Nadaljevala sva vožnjo in prispela do hleva. Butalec mi je razložil, da imajo tu živalski vrt in da si lahko ogledam različne ljudi. Nato me je odpeljal v toplice. A to sploh niso bile toplice, to je bila gnojna jama, v kateri je bilo polno gnojnice in v njej so se kopali Butalci ter se tam potapljali. Videti so bili zelo srečni.

Nadaljevala sva vožnjo. Prispela sva do šole, kjer so bili učenci. Učenci so učili učiteljice in župnik je zelo preklinjal. Vsega tega nisem mogla več prenašati, zato me je »taksist« odpeljal nazaj na železniško postajo.

Pred odhodom sem šla še na kosilo. Naročila sem si Butalske špagete, dobila pa sem rezance s črvi. Fuj! Raje sem kar odšla na vlak.

Ko sem prišla domov, sem o svoji dogodivščini povedala mamici. Oh ti Butalci so pa res čudni ljudje, saj delajo vse narobe. Le kako naj jih normalni ljudje razumemo?

Mateja Skerbiš, 4.d/8

MORSKA DEKLICA SUZANA

Nekoč je živela morska deklica, ki ji je bilo ime Suzana. Imela je štiri sestre. Najstarejša je bila Mateja, nato Katja, Julijana, in najmlajša je bila Marina. Ona je bila vedno malce tečna, zato jo je morala čuvati Suzana.

Suzana je bila lepa, mlada in prijazna morska deklica. Ni še bila stara petnajst let, a njen rojstni dan se je bližal. Bila je zelo nestrpna, saj bo lahko splavala na površje, ko bo dopolnila petnajst let. Vedno, ko je katera sestra napolnila petnajst let, je lahko splavala na površje. Sestre so bile radovedne in so jo spraševale, kaj je videla.

A z deklico Suzano ni bilo tako. Ko je splavala na površje, je videla ladjo. Na ladji je bil zelo lep princ. Princ je skoraj omedlel, ko je videl zelo lepo morsko deklico Suzano. Suzana je brž zaplavala do čarovnice Sršane. Prosila jo je, da bi ji dala nekaj, kar bi ji dalo noge. Čarovnica se je usmili lepe male morske deklice Suzane. V zameno za napitek ni nič zahtevala. Morska deklica Suzana je bila zelo vesela. Brž je splavala na površje in spila napitek. Plavut se je spremenila v noge. Voda jo je popeljala do prinčevega gradu. Suzano je opazil varnostnik na gradu. Hitro je sporočil princu, da je na gradu deklica. Princ je Suzano prepoznal. Naročil je, naj jo pospremijo v grad, v njegovo sobo. Zaljubil se je namreč na prvi pogled.

Sestre so vse to opazovale. Princ pa je bil tako zaljubljen v Suzano, da se je odločil, da jo bo vzel za ženo.

Poročila sta se in živela srečno do konca svojih dni.

Suzana Galun, 4.d/8

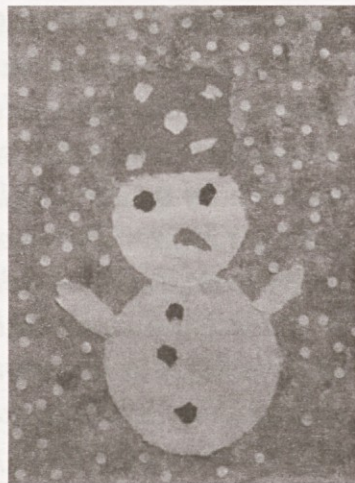
Evelina Šprajc, 1.d

SNEŽAK

Tisto leto je bilo zelo lepo leto. Sadeži so dozoreli in kmalu so jih ljudje pospravili v shrambe.

Potem je začelo iz dreves padati listje. Živali so si nabirale hrano in otroci so bili veseli, saj je začelo snežiti. Zapadlo je veliko snega in deček Miha je začel delati snežaka. Najprej je naredil malo kepo, potem je kepa postala zelo velika in na koncu je postala telo snežaka. Potem je Miha naredil še eno manjšo kepo in ta je postala glava snežaka. Zatem je Miha prinesel še kamenje, gume in lonec ter okrasil snežaka.

To je bil zares lep snežak.

Sara Kidrič, 3.d

Marina Gajšek, 4.d/9

Maja Žunkovič, 2.d

MEDVED IN NJEGOVI MLADIČI

Nekega dne je medved izvedel, da bo dobil mladičke. Ni pa natančno vedel, kje je mama medvedka. Ko je medvedu šoja povedala, kje je medvedka, se je takoj odpravil tja. Prišel je v temen in nevaren del gozda. Godrnjaje je prišel do svojih mladičev.

Male medvedke je bilo strah, saj so slišali kakšne nevarnosti jim grozijo v tem gozdu. Zato je medved rekel, da bo poiskal nov dom. Vsi so bili zelo veseli, ko so se preselili v svetel gozd. Tam so živeli srečno do konca svojih dni.

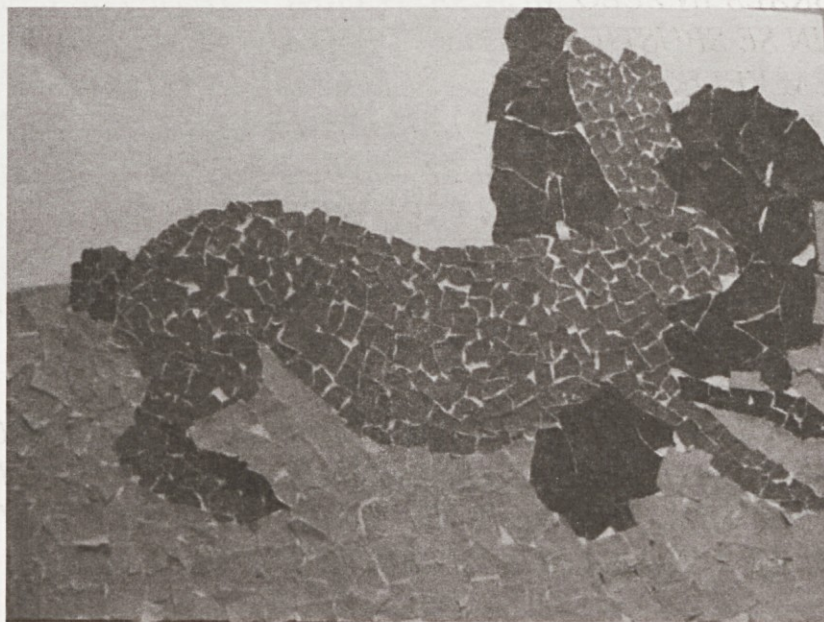
Suzana Galun in Katja Horvat Čaušević, 4.d/8

KATJA IN JULIJANA

Nekoč, pred davnimi časi, sta živeli Katja in Julijana. Bili sta zelo žalostni sestrí, ker nista več imeli mame in očeta.

Veliko let sta živeli sami, nekega dne pa je prišel k njima en stric in jih odpeljal k sebi domov in od tam poklical center za socialno delo. Ti so takoj prišli ponju. Odpeljali so ju v rejniško družino, kjer sta imeli papigo, ki govori in plete. Obe sta bili zelo srečni, ker sta našli ljudi, ki so ju imeli radi.

Katja Horvat Čaušević, 4.d/8

Peter Lampret, 4.d/8

SEM DEŽNA KAPLJA IN....

SEM DEŽNA KAPLJICA. ODLOČILA SEM SE, DA PRISTANEM NA TLEH, KOT SESTRE IN BRATCI. SPUSTILA SEM SE NA TLA, A PRIPIHAL JE VETER, KI NI ŽELEL, DA PRISTANEM NA TLEH. KOMAJ JE NAMREČ POSUŠIL VSE LUŽE IN NI ŽELEL ŠE ENE. ODPIHNIL ME JE NAZAJ V ZRAK. POTEEM SEM POČASI PRISTAJALA, A ME JE ŠE ENKRAT ODPIHNI ŠE VIŠJE V ZRAK. NATO SEM POČAKALA, DA JE VETER ŠEL DRUGAM, JAZ PA SEM SE HITRO SPUSTILA NA TLA IN SE RAZLILA.

TEO HABJANIČ

SEM DEŽNA KAPLJA. HOTELA SEM PRISTATI NA TLEH, KO JE PRIPIHAL VETER IN ME ODNESEL. PONOVO SEM POSKUŠALA PRISTATI, A ME JE ODNESEL V OBLAK. KO JE VETER ODPIHAL, SEM SE SPUSTILA IN PRISTALA NA TLEH. SESTRICAM IN BRATCEM SEM POVEDALA, DA SEM POTEIGNILA VETRA ZA NOS.

VITO HABJANIČ

SEM DEŽNA KAPLJA. ŽE DOLGO SEM SI ŽELELA NA TLA. MED OBLAKI SEM SE STISKALA IN ZELO MI JE BILO VROČE. HITRO SEM SE ODLOČILA IN SE SPUSTILA NA TLA . PRISTALA SEM IN SE RAZLILA, NASTALA SEM VELIKA LUŽA. BILA SEM UMAZANA, TO PA MI NI BILO VŠEČ. RAZMIŠLJALA SEM, KAKO BI POSTALA ČISTA. TEDAJ PA JE POSIJALO SONCE IN ME POSUŠILO. VRNILA SEM SE V OBLAKE, A BILA SEM SPET ČISTA. TO MI JE BILO VŠEČ. NISEM SI VEČ ŽELELA NA TLA.

ANDREJ GALUN

JOJ, SEM ŽE DOLGO V ZRAKU. RADA BI PADLA NA TLA K SVOJIM. ZAČELA SEM PADATI. SREČALA SEM RANJENEGA PTIČKA IN GA REŠILA. VIDELA SEM OTROKE IN SE POMIKALA K NIM. NEKI DEKLICI SEM PRISTALA RAVNO NA NOSKU. BIL JE TRD »AVČ«!

EVELINA ŠPRAJC

Sara Kidrič, 3.d

SEM DEŽNA KAPLJA, ŽE DOLGO BI RADA IZ OBLAKOV. BILO JE TAKO MRZLO, DA SEM SE SPREMENILA V SNEŽINKO. PADLA SEM NA TLA, KJER JE ŽE BILO VSE BELO. A NI BILO DOLGO TAKO. NA ZEMLJI SE JE ŽE PRIČELA POMLAD. POSTAJALO JE VEDNO TOPLEJE. SPREMENILA SEM SE NAZAJ V DEŽNO KAPLJO. POSIJALO JE SONCE, ME POSUŠILO IN PRISTALA SEM SPET V OBLAKU.

PRIMOŽ KOREZ

Marina Gajšek, 4.d/9

SEM DEŽNA KAPLJA. ŽE DOLGO SEM SI ŽELELA PRISTATI NA TLEH. PODALA SEM SE NA POT. PRIPIHAL JE VETER IN ME ODPIHNIL VISOKO, VISOKO V ZRAK. SKRILA SEM SE V OBLAK IN POČAKALA, DA JE VETER ODPIHAL PROČ. KO GA NI BILO VEČ, SEM SE HITRO SPUSTILA NA TLA IN SE PRIDRUŽILA BRATCEM IN SESTRICAM.

PATRIK KORŽE

SEM MAJHNA SNEŽINKA. RADA BI PADLA NA ZEMLJO. ŽE PADAM! PRIPIHAL JE MOČAN VETER, KI ME JE ODPIHNIL VISOKO V ZRAK. ŽE VEM, KAJ BOM NAREDILA. POTOVALA BOM SEM IN TJA, DA VETER NE BO NIČ POSUMIL. TAKO SEM NAREDILA. VETER JE ODŠEL, JAZ PA SEM SE HITRO SPUSTILA NA TLA. KO JE VETER TO OPAZIL, JE BILO ŽE PREPOZNO IN OSTALA SEM NA TLEH.

KSENJA HRONEK

ŽIVELA SEM V SNEŽNEM OBLAKU. DOLGO SEM ČAKALA, DA SEM KONČNO PRIŠLA NA TLA K BRATCEM IN SESTRICAM. NA TLEH JE BILO TOPLO IN SPREMENILA SEM SE V DEŽNO KAPLJO. ŽIVELA SEM V LUŽI IN BILA UMAZANA IN BLATNA. KER SEM BILA OB ROBU LUŽE, JE PRIPIHAL VETER IN ME ODNESEL V DRUGO MESTO . TAM JE BILO POLNO LEPIH LUŽ. ODLOŽIL ME JE V ENO IZMED NJIH. UMILA SEM SE IN BILA SPET LEPA.

POLONCA LAMPRET

SEM SNEŽINKA, ŽE DOLGO SEM V OBLAKIH IN SI ŽELIM NA ZEMLJO. ODPRAVILA SEM SE NA POT. KO SEM TAKO POTOVALA, SEM SREČALA VELIKO DEBELIH SNEŽINK. VSE SO POTOVALE NA ZEMLJO. KER SEM IMELA DRUŽBO, JE POTOVANJE HITRO MINILO. PRISTALE SMO NA HRIBU. PRIŠLI SO OTROCI. IZ MOJIH PRIJATELJIC IN MENE SO NAREDILI SNEŽAKA. BILA SEM VESELA. MOJE VESELJE SE JE KONČALO, KO JE POSILJALO TOPLO SONCE.

KAJA GROFELNIK

V DEŽNE KAPLJE IN SNEŽINKE SO SE SPREMENILI UČENCI PRVEGA RAZREDA. NJIHOVO PRIPOVEDOVANJE SEM ZAPISALA UČITELJICA MILENA.

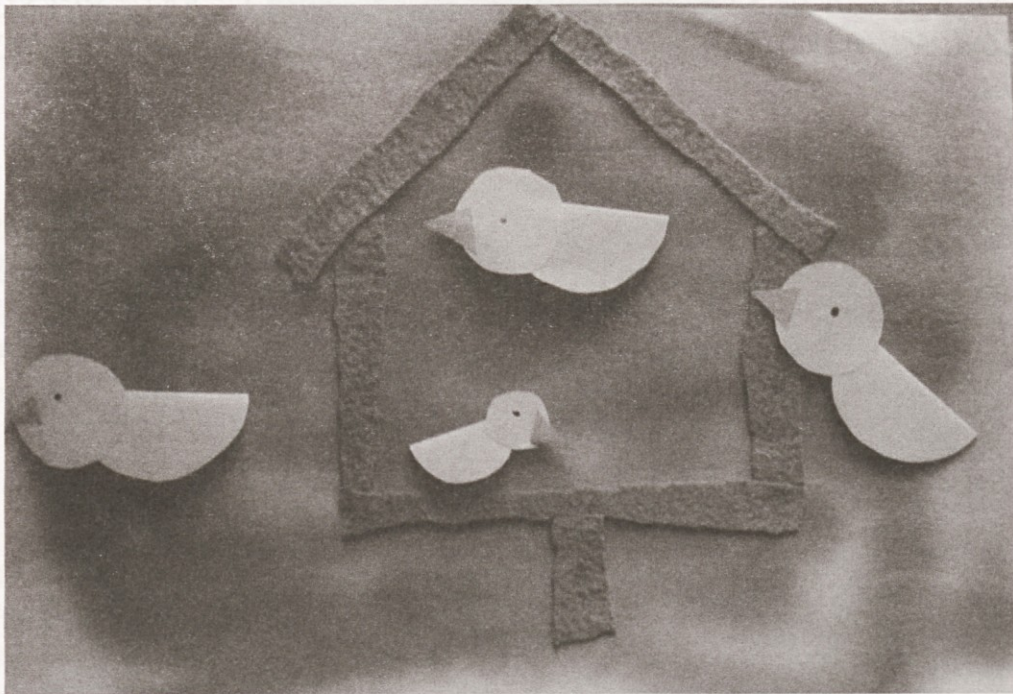
Jani Belšak, 3.d

KAKO NAPIŠETE PESEM?

Najprej besede po vrsti zložite,
na koncu zašpilite z i ali a,
vsekakor vedno pazite,
da se bo rima pravilno izšla.

Potem vzemite ščepec soli,
(seveda tiste v možganih),
čeprav ob tem malo glava boli,
in jo posujte po verzih izbranih.

In če se pretrga ali zameša štrana,
jo smeh zlepi in poravna,
seveda pa bo pesem prazna, lesena,
če v njej nebo vsaj malo srca.
(A. Kokot)

Katarina Gajšek, 3.d

PESEM O MESECIH

Januarja smo vsi veseli,
ker smo polnoč prebedeli.
Februarja smo vsi srečni,
ker smo smešni.
Marca se veselimo,
ker zimo izgubimo.
Aprila je tako tečno,
zdi se, kot da deževalo bo večno.
Maja se narava prebuja,
pisane cvetlice, žvrgolenje ptic in toplejše vreme nam ponuja.
Konec junija komaj čakamo,
da v počitnice zakorakamo.
Julija je peklensko vroče,
delati nihče noče, vsak na morje in v toplice hoče.
Avgusta še uživamo.
V toplicah ali morju čofotamo,
in s prijatelji se igramo.
Septembra se spet šola začenja,
čim več idej in znanja so naša hotenja.
Oktobra grozdje je zrelo,
trgat ga gremo, vriskajoče in veselo.
Novembra imam rojstni dan,
takrat vse prijatelje povabim k nam.
Veseli december je praznični čas,
ko Miklavž, Božiček in dedek Mraz obdarujejo nas.

Nadja Kamenšek, 3.d

PROTI LENOBNA JUHA

Proti lenobna juha je juha proti lenobi.
V njej je protilenitis skrit.
Če kdo ne uboga, ga po zadnji plati poboža.
Poboža ga tako močno, da ga boli zelo, zelo.

Tonček Vodušek, 4.d/9

TONČEK GRE NA PLES

*Tonček majhen sem,
hlače dolge imam,
knjige berem rad,
in z veseljem se igram.
V sredo grem na ples,
kjer veliko plešem,
skupaj rajamo in se zabavamo.
Tam prijatelje spoznam,
jih veliko rad imam.
Nato oditi moram sam,
zaradi česar sem bolan.*

Tonček Vodušek, 4.d/9

JULIJANA GRE NA PLES

*Julijana je deklica,
krilca manj kot hlačk ima.
lase spete v čop ima
in pleše tralala.
Kaj, da Juli ni velika?
Pleše, poje kot se šika.
V čeveljce je zlezla sestrine,
zdaj pa na plesišče gre.*

Julijana Lorber, 4.d/9

MARINA GRE NA PLES

*Marina rada smeje se
in hodi ven.
Rada s prijatelji se igra
in rada mucike ima.
Lase spete v čop ima,
rada pleše, se igra.
V čeveljce je mamine
zlezla zdaj najlepše,
mamino je krilo dolgo vzela
in na ples odhitela.*

Marina Gajšek, 4.d/9

ŽIVALSKI VRT

*V živalskem vrtu je veliko živali,
kjer so za njih lastniki veliko naredili.*

*Živali tam uživajo
in se tudi hranijo.*

*Njihovi lastniki jih zabavajo in učijo,
da se jih živali kar veselijo.*

*Živali v živalskem vrtu je lepo videti,
a jih je težko opaziti.*

*Jeziti živali v živalskem vrtu je prepovedano,
ker se te živali ustrašijo.*

*V živalskem vrtu so živali tudi v gozdu,
a videl sem samo volka.*

*Pri živalskem vrtu je tudi trgovina,
kjer so igrače .*

*V živalskem vrtu so igrala,
kjer je tudi za otroke zabava,
tam prodajajo sladoled,
ki je bil mrzel kakor led.*

Patrik Korže, 1.d

Ernest Zidar, 4.d/8

PESEM O ŽIVALSKEM VRTU

*V živalskem vrtu smo bili,
veliko živali smo videli.*

*Majhne in velike, suhe in debele,
vse po vrsti so bile vesele.*

*Opice so se rade imele,
volka sta počivala,*

a ptički so žvrgoleli,

ker danes » V gozdu tam« projekt so imeli.

Vito Habjanič, 1.d

Marina Gajšek in Julijana Lorber, 4.d/9

O GOZDU

*Živali v gozdu lovijo plen,
ker so zdrave kot dren.*

*Polovile so že skoraj vse majhne živali,
zato so se na sestanku sestali.*

*Domov so se vrnili utrujeni,
da so v postelje popadali.*

Ernest Zidar, 4.d/8

Vito Habjanič, 1.d

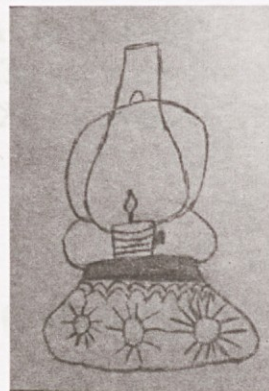
DOMINKOVA DOMAČIJA

*Dominkova domačija je stara prek 300 let,
a dobro ohranjena za naš ogled.*

*Šli smo po travi do domačije,
a nikjer ni bilo kočije.*

*Hiša je bila s slamo pokrita,
a za vsako leto nekaj odkrita.*

*Kmetje so delali noč in dan,
zvečer pa so jedli in pil
in se novih dni veselili.*

Vito Habjanič, 1.d

Renato Ducman, 4.d/8

*Na Dominkovo domačijo smo odšli,
in si jo dobro ogledali.*

*V hiši ni miši,
to si napiši.*

*Dominkova domačija je stara 300 let,
ampak je ohranjena za naš ogled.*

*Prijazna gospa nam je vse pokazala
in nam prostore v hiši razkazala.*

*Dominkova domačija ostala v spominu mi bo,
ker sem vse napisal z rimo.*

Peter Lampret, 4.d/8

LUNA

*Luna nam sveti le ponoči, ampak vedno drugače.
Enkrat je debela, drugič suha, tretjič je pa sploh ni.
Ko je ni, njene prijateljice zvezdice razsvetlijo noč.
So kot majhne kresničke, ki so vsepovsod.*

Nadja Kamenšek, 3.d

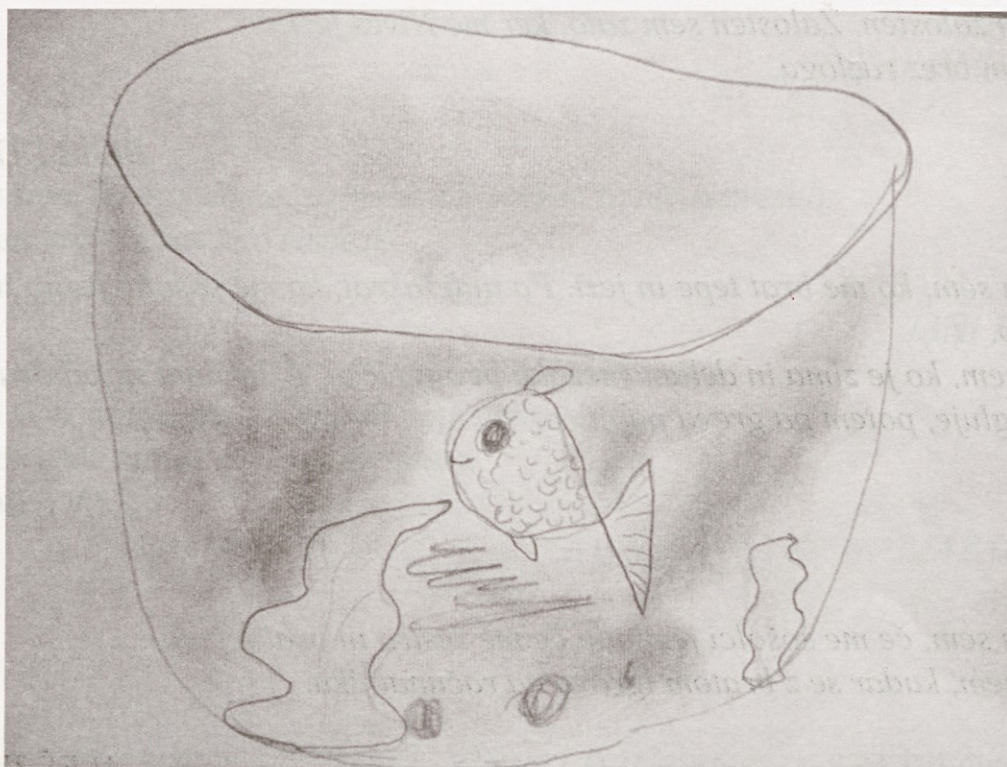

Kaja Grofelnik, 1.d

Veselje in žalost v življenju sta odvisna od drugih ljudi.

Biti moraš srečen, da nekoga osrečiš.

Treba je nekoga osrečiti da bi ostal srečen.

Ksenja Hronek, 1.d

ŽALOSTNA, ŽALOSTEN SEM...
SREČNA, SREČEN SEM...

Dve leti nazaj nam je pri porodu umrla kobilica Viva in njen mladiček. Takrat smo bili vsi žalostni.

Srečna bom, ko bom dobila bratca, ker se bom takrat lahko igrala z njim.

MAJA ŽUNOVIČ

Veliko dni je že, do kar je umrl naš muček. Imeli smo ga vsi radi. Zelo sem bila žalostna.

Srečna sem, ko gremo na kakšno zabavo.

MAJA LAMPRET

Zelo sem žalosten. Žalosten sem zato, ker me Nives jezi.

Vesel sem brez razloga.

BLAŽ DOLŠAK

Žalosten sem, ko me brat tepe in jezi. Pa tudi takrat, ko me sošolci jezijo in mi nagajajo.

Srečen sem, ko je zima in delam snežaka in angelčke. Z bratom se kepava in delava igluje, potem pa greva popit čaj.

ŽAN HRONEK

Žalosten sem, če me sošolci jezijo in če me sestra in brat tepeta.

Srečen sem, kadar se z bratom igra na računalniku.

ALEŠ TACIGA

Zmeraj sem brez razloga vesel, včasih pa sem žalosten.

LUKA HORVAT

Ko sem dobil pokal sem bil zelo srečen. Potem sem ga izgubil, bil sem žalosten.

TIMI KIDRIČ

Zmagal sem v skoku v daljino. Dobil sem medaljo. Bil sem zelo srečen. Medalja mi je padla na tla in se zlomila. Bil sem zelo žalosten.

ROK MARTIN JERNEJŠEK

Srečen sem, ko me kdo razveseli, pa če tudi mi pomaga, kaj prinese in ko se s prijateljem žogam.

Žalosten sem, ko me kdo razjezi.

PRIMOŽ KOREZ

Sreča je ena sama, ki leži v našem srcu. Prav zato smo vsi veseli. Včasih pa tudi nismo.

Žalostna sem, če me kdo razjezi ali krega.

KATARINA GAJŠEK

Srečen sem, ko mi kdo kaj prinese, mi podari in me razveseli.

Žalosten sem, če me kdo razjezi.

JANI BELŠAK

Srečen sem, kadar kaj dobim ali popravim.

Žalosten sem, kadar ni nikogar doma.

ALJAŽ GAJŠEK

O ŽALOSTI IN SREČI SO PISALI UČENCI DRUGEGA IN TRETJEGA RAZREDA.

GLASILO UČENCEV PODRUŽNIČNE ŠOLE STOPERCE

Zahvaljujem se sodelavkam, ki so mi pomagale pri nastajanju tega glasila.

ZBRALA IN UREDILA: Milena Širec

Izdanih 50 izvodov v juniju 2007

